

ringsaftalen er indgået på tværs af landegrænserne eller ej. De foreslåede regler om fortrydelse af forsikring, der er indgået som forbruger aftale, skal derfor ikke kun gælde for forsikringsaftaler indgået på tværs af landegrænser, men også for forsikringsaftaler, der indgås mellem en forbruger i Danmark og et forsikrings selskab, der er etableret her i landet.

Artikel 15 i 2. livsforsikringsdirektiv er ikke begrænset til livsforsikring, der indgås ved forbruger aftaler, men omfatter også livsforsikring, der ikke måtte være indgået ved forbruger aftale.

Som udgangspunkt må det kunne antages, at langt de fleste livsforsikringsaftaler skal anses som forbruger aftaler. Imidlertid kan det ikke udelukkes, at visse aftaler om livsforsikring mv. ikke kan anses som forbruger aftaler.

Med henblik på opfyldelsen af artikel 15 i 2. livsforsikringsdirektiv foreslås det derfor, at der som supplement til reglerne om fortrydelsesret i lov om visse forbruger aftaler indføres regler i forsikringsaftaleloven om en generel fortrydelsesret for dels livsforsikring, dels ulykkes- og sygeforsikring, der tegnes i tilknytning til livsforsikring.

Regler til opfyldelse af det omtalte direktiv skal gennemføres i dansk ret senest den 20. november 1992, og de ændrede bestemmelser skal herefter træde i kraft senest den 20. maj 1993.

#### 4. Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser af væsentlig betydning for det offentlige.

#### 5. Hørte myndigheder m.v.

Et udkast til lovforslaget har været til høring hos Advokatrådet, Assurandør-Societetet, Butikshandlens Fællesråd, Dansk Industri, Den danske Dommerforening, Det Danske Handelskammer, Finanstilsynet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerklagenævnet, Forbrugerrådet, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, Håndværksrådet, Industriministeriet, Pensionskasserådet og præsidenterne for Østre og for Vestre Landsret, for Sø- og Handelsretten, for Københavns byret og for retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde.

#### Benærminger til lovforslagets enkelte bestemmelser

##### Til § 1

Til nr. 1

Om begrundelsen for den foreslåede ændring henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.

Det foreslås, at der i § 5 indsættes et nyt stk. 4, hvorefter køb af varer, der skal fremstilles eller tilpasses efter forbrugers individuelle behov, ikke skal være omfattet af bestemmelsen i stk. 3, nr. 1. I stedet skal reglerne om fortrydelsesret ved aftaler om enkeltstående tjenesteydelser finde tilsvarende anvendelse på sådanne køb.

Til nr. 2-6

Den ændrede affattelse er for alle disse bestemmelsers vedkommende en konsekvens af ændringen i nr. 7, hvorefter der ved indsættelse af et nyt kapitel 4 a i loven gennemføres almindelige regler om fortrydelsesret for forsikringsaftaler. Herefter skal reglerne i lovens kapitler 3 og 4 ikke længere gælde for forsikring, og henvisninger til forsikringsaftaler i de enkelte bestemmelser i kapitel 3-4 udgår derfor.

Til nr. 7

Bestemmelsen betyder, at der i loven indføres et nyt kapitel om fortrydelsesret for forbrugerforsikring.

Bestemmelsen i § 13 a indeholder i stk. 1 den almindelige regel om fortrydelsesret i forbruger aftaler om forsikring.

Fortrydelsesretten gælder, uanset hvilke omstændigheder aftalen er indgået under, herunder uanset om forbrugeren selv tager initiativet til tegning af forsikringen, eller initiativet kommer fra selskabet i form af f.eks. en opringning til forbrugeren. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.

Bedømmelsen af, om en forsikringsaftale skal anses som en forbruger aftale, vil fortsat skulle foretages efter den gældende regel i lovens § 1, stk. 2. Efter denne bestemmelse er en forbruger aftale en aftale, som en erhvervsdrivende indgår i sit erhverv, når den erhvervsdrivendes ydelse hovedsagelig er bestemt til ikke-erhvervs mæssig anvendelse for den anden part (forbrugeren), og den erhvervsdrivende vidste eller burde vide dette.

For eksempel vil denne definition af en forbruger aftale betyde, at de såkaldte gruppeforsikringer eller andre kollektive forsikringsaftaler som udgangspunkt ikke vil være omfattet af lovens regler. Disse forsikringer er bl.a. kendetegnet ved, at forsikringsaftalen ikke indgås mellem forbruger og selskab, at forsikringstageren ikke er identisk med sikrede, og at der kun udstedes én police og betales én samlet præmie. Selskabet har normalt ikke kendskab til identiteten af de sikrede. En række af disse forsikringer vil i praksis være led i kollektive (i praksis obligatoriske) aftaler på arbejdsmarkedet, herunder forsikrings- og pensionsaftaler etableret på grundlag af